

od nekog grča. U samom trenutku kad su se mimoišli, grč se ponovio: trenutani trzaj, brz kao blenda na fotografskom aparatu, ali očigledno prirodan. Vinston se seti da je u tom trenutku pomislio: ovaj ga je siromašak ugasio. No najstrašnije je bilo to što je grč po svemu sudeći bio nesvestan. Najpogibelnija opasnost je bila buncanje, ali on nije video načina da se čovek od nje sačuva.

Udahnu i nastavi da piše:

Prošao sam s njom kroz kapiju, preko zadnjeg dvorišta, i ušao u kuhinju u podrumu. Uza zid je stajao krevet, a na stolu lampa koja je bila u priličnoj meri zasenčena. Ona...

Zubi su mu trnuli. Dođe mu da pljune. Mislio je istovremeno o ženi iz podruma i svojoj ženi Ketrin. Bio je oženjen - ili tačnije, ženjen; verovatno je još uvek bio oženjen, pošto mu je žena, koliko je mogao znati, bila još živa. Učini mu se da ponovo udiše onaj topli zagušljivi vonj kuhinje u podrumu, vonj sastavljen od bubašvaba, prljave odeće i ogavnog jevtinog parfema, no ipak zavodljiv jer nijedna članica Partije nije upotrebljavala parfem, niti se mogla zamisliti da to radi. Parfem su upotrebljavale samo prolovke. U glavi mu je miris parfema bio neraskidivo povezan sa bludom.

Odlazak toj ženi bio mu je prvi greh za oko dve godine. Razume se, odlazanje prostitutkama je bilo zabranjeno, no to je bila jedna od onih zabrana koju je čovek mogao ponekad, skupivši hrabrost, da prekrši. Bilo je opasno, ali ne dotle da se za to gubila glava. Biti uhvaćen sa prostitutkom moglo je značiti pet godina u logoru za prinudni rad; ako nije bilo nijednog drugog prekršaja, to bi bilo sve. A doći do prostitutke bilo je lako; jedino je trebalo paziti da se ne bude uhvaćen na delu. Siromašnije četvrti vrvele su od žena spremnih da se prodaju. Neke su se čak mogle kupiti i za bocu džina, pića koje je za prole bilo zabranjeno. Partija je prećutno bila čak i sklona da podstiče prostituciju, kao odušak nagonima koji se nisu mogli sasvim ugušiti. Sama raspusnost nije se uzimala za zlo, sve dok je bila skrivena i lišena radosti, i sve dok su u pitanju bile samo žene iz najniže, prezrene klase. Neoprostivi zločin bio je promiskuitet između samih članova Partije. Međutim - iako je to bio jedan od zločina koje su optuženi u velikim čistkama bez izuzetka priznavali da su počinili zamisliti tako šta u stvarnosti bilo je teško.

Cilj Partije nije bio samo sprečiti muškarce i žene da zasnivaju veze vernosti koje ona ne bi bila u stanju da kontroliše. Njen stvarni, neizrečeni cilj bio je ukloniti svako zadovoljstvo iz seksualnog čina. Neprijatelj nije bila toliko ljubav koliko erotika, bilo u braku bilo van braka. Svaki brak između članova Partije trebalo je da odobri poseban odbor, a to odobrenje je bilo uvek uskraćivano - mada princip nikad nije bio jasno izrečen - ako se sticao utisak da između njih postoji fizička privlačnost. Jedina priznata svrha braka bila je rađanje dece za službu Partiji. Seksualni odnos je trebalo smatrati kakvom manjom operacijom, malčice odvratnom, kao što je klistiranje. Ni ta ideja nikad nije bila jasno izrečena, ali se posrednim putem tučila svakom članu Partije još od detinjstva. Postojale su čak i organizacije kao Omladinska liga protiv seksa koja je zastupala potpuni celibat za oba pola, s tim što je svu decu trebalo zažinjati veštačkim osemenjavanjem (što se na Novogovoru zvalo veštosem) i odgajati u društvenim institucijama. Vinstonu je bilo jasno da se tako šta ne misli ozbiljno, ali da se ipak uklapa u opštu ideologiju Partije. Partija je išla na to da uguši seksualni nagon ili, ako to ne može, da ga deformiše i ukalja. Nije znao zašto je to tako, ali mu se činilo prirodno da tako bude. A što se tiče žena, naponi Partije su imali velikog uspeha.

On ponovo pomisli na Ketrin. Otkako su se rastali prošlo je sigurno devet, deset skoro jedanaest godina. Začudo je o njoj mislio malo. Dešavalo mu se da se po nekoliko dana uzastopce čak i ne seti da je uopšte bio ženjen. Bili su zajedno svega nekih petnaest meseci.